

677

Besluit van 12 december 1991 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur, houdende de regeling van de omvang en de samenstelling van elk der Kamers, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Wet op de Pensioen- en Uitkeringsraad (Besluit Raadskamers)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 5 juli 1991, nr. DVVB/WUP-U-911169;

Gelet op artikel 11, tweede lid, en artikel 47 van de Wet op de Pensioen- en Uitkeringsraad (Stb. 1990, 324);

De Raad van State gehoord (advies van 4 september 1991, nr. W.13.91.0354);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 5 december 1991, nr. DVVB/WUP-U-912169;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder de wet: de Wet op de Pensioen- en Uitkeringsraad (Stb. 1990, 324).

Artikel 2

1. De Kamers, belast met de in artikel 12 van de wet genoemde taken, bestaan elk uit een voorzitter alsmede ten minste twee en ten hoogste acht leden. Aan elk van deze Kamers kunnen ten hoogste vier plaatsvervangende leden worden toegevoegd.

2. De Kamers worden naar hun werkzaamheden geduid als Raadskamer Wetten buitengewoon pensioen, Raadskamer Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers en Raadskamer Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers.

Artikel 3

Elk der Kamers wijst uit haar midden een plaatsvervangend voorzitter aan en kan, eveneens uit haar midden, een tweede plaatsvervangend voorzitter aanwijzen.

Artikel 4

1. De Kamers zijn zodanig samengesteld, dat
 - a. daarin de verschillende categorieën oorlogsgetroffenen waarop de werkzaamheden van een Kamer betrekking hebben op een evenwichtige wijze zijn vertegenwoordigd, en
 - b. binnen een Kamer als geheel voldoende historische, juridische en zonodig andere specifieke kennis aanwezig is.
2. Het voorzitterschap, het lidmaatschap en het plaatsvervangend lidmaatschap van een Kamer zijn onverenigbaar met:
 - a. de bekleding van enigerlei functie bij een derde als bedoeld in artikel 16 van de wet;
 - b. de uitoefening in dienstverband van enigerlei functie bij de Raad dan wel een organisatie of instelling als bedoeld in artikel 27 van de wet;
 - c. het doen gelden van een recht op buitengewoon pensioen, uitkering, toeslag, vergoeding of tegemoetkoming krachtens een der wetten, genoemd in artikel 3 van de wet;
 - d. de uitoefening van enigerlei functie bij de Commissie Indisch Verzet dan wel de Centrale Hoofdbestuurscommissie van de Stichting 1940-1945, voor zover het betreft de Raadskamer Wetten buitengewoon pensioen.

Artikel 5

Bij de inwerkingtreding van dit besluit geschiedt de benoeming van de helft der leden van elk der Kamers voor een periode van twee jaren.

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1992.

Artikel 7

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit Raadskamers.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 12 december 1991

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

Uitgegeven de vierentwintigste december 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 januari 1992, nr. 9.

NOTA VAN TOELICHTING

Op 1 juli 1990 is de Wet op de Pensioen- en Uitkeringsraad (Stb. 1990, 324) in werking getreden. Daarmee werd de toepassing en de uitvoering van de buitengewoon pensioen- en uitkeringswetten voor oorlogsgetroffenen in één orgaan, te weten de Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR), ondergebracht.

De bestuursstructuur van de PUR komt, kort samengevat, op het volgende neer. De PUR kent een bestuur, een drietal Kamers en een directeur. De Kamers hebben taken en bevoegdheden ter zake van de wetstoepassing, terwijl het bestuur in het bijzonder verantwoordelijk is voor de gang van zaken in de ambtelijke organisatie en daarmee voor de uitvoering. De directeur is enerzijds belast met de dagelijkse leiding binnen de organisatie en anderzijds, als secretaris, met de ondersteuning van het bestuur en de Kamers.

De drie Kamers zijn belast met de in artikel 12 van de Wet op de PUR genoemde taken van onderscheidenlijk de Wet uitkeringen vervolgings-slachtoffers 1940-1945 (Wuv, Stb. 1991, 621), de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Wubo, Stb. 1991, 622) en de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Wbp, Stb. 1986, 575), de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Wbp-zo, Stb. 1986, 576) en de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet (WIV, Stb. 1986, 360). In het voorliggende besluit worden de Raadskamers ook met hun onderscheiden taken geduid.

Hoewel artikel 11, tweede lid, van de wet bepaalt dat de omvang en de samenstelling van de Kamers bij algemene maatregel van bestuur zal worden geregeld, zijn met toepassing van artikel 36 van de Wet op de PUR de Uitkeringsraad, de Raad uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers en de Buitengewone Pensioenraad in ongewijzigde samenstelling voorlopig als Kamers in de PUR opgegaan. Deze overgangsmaatregel had als doel het waarborgen van de continuïteit. Tevens is bepaald dat genoemd artikel tot uiterlijk 1 januari 1992, of zoveel eerder als de algemene maatregel van bestuur tot stand zou komen, toegepast kan worden. Met het onderhavige besluit wordt een einde gemaakt aan de overgangsperiode ten aanzien van de Raadskamers.

De omvang van de Kamers kan per Kamer verschillen. De Raadskamer Wuv is op dit moment qua omvang de grootste Kamer; zij telt 8 leden en 5 plaatsvervangende leden. Deze omvang vindt zijn verklaring in de omvang en de samenstelling van de doelgroep en de daaruit voortvloeiende werklust.

Ter vergelijking: de Raadskamer Wetten-bp en de Raadskamer Wubo tellen respectievelijk 5 leden en 4 plaatsvervangende leden en 5 leden en 3 plaatsvervangende leden, de voorzitters daaronder niet begrepen.

Met de voorgestelde flexibele omvang van de verschillende Kamers is het allereerst mogelijk dat het aantal leden en plaatsvervangende leden per Raadskamer gerelateerd kan worden aan de werklust. Ik wil in dit verband wijzen op de verhoogde instroom zoals deze zich, vooral in 1990, heeft voorgedaan bij de Raadskamer Wubo. Met het voorgestane regime is het mogelijk op dergelijke ontwikkelingen te reageren.

Daarnaast is de samenstelling van de doelgroep van belang voor de omvang van de Kamers. De Raadskamer Wuv kan haar doelgroep in drie subgroepen onderscheiden: de joodse vervolgings-slachtoffers, de Indische vervolgings-slachtoffers en een categorie slachtoffers die niet tot één van de hiervoor genoemde groepen kan worden gerekend. Ook het werk van de Raadskamer Wubo en de Raadskamer Wetten-bp is gericht op meerdere categorieën. In beide gevallen kunnen deze worden omschreven als de Nederlandse en de Indische burger-oorlogsslacht-

offers onderscheidenlijk de Europese en de Indische verzetsdeelnemers naast de zeelieden. Ik stel mij voor dat de samenstelling van de onderscheiden Raadskamers steeds zo zal zijn, dat elke groep zich daarin kan herkennen.

Concreet houdt dat in, dat in mijn visie steeds in ieder geval één representant van elk der genoemde categorieën deel uit maakt van de desbetreffende Kamer. Daarbij wil ik evenwel aantekenen dat ook door middel van geregeld overleg tussen de verschillende Kamers en de begeleidende instellingen de stem van de onderscheiden groepen betrokkenen zal worden gehoord. De voorgestelde omvang van de verschillende Kamers zal in ieder geval steeds voldoende zijn om verschillende doelgroepen adequaat vertegenwoordigd te laten zijn. In algemene termen is de hier bedoelde gewenste herkenbaarheid voor de doelgroepen ook in het besluit vastgelegd.

Ter zake van de eisen die aan het lidmaatschap van de Kamer zijn verbonden leek het mij niet opportuun deze en detail in het onderhavige besluit op te nemen. Affiniteit met de doelgroep is uiteraard zonder meer van belang. Ik kan mij echter voorstellen dat iemand op de enkele grond van zijn historische, juridische of andere bijzondere kennis ook voor het lidmaatschap in aanmerking kan komen. De verschillende kwaliteiten die benodigd zijn voor het lidmaatschap en hun onderlinge verhouding laten zich moeilijk «vangen» in een abstracte formulering; zij verschillen van persoon tot persoon. In het besluit is dan ook niet meer dan een opdracht vastgelegd met betrekking tot de inhoudelijke kwaliteiten van de betrokkenen ter zake van de problematiek van de oorlogsgetroffenen. Ik zal derhalve bij de benoeming van elk der leden en plaatsvervangende leden in elk geval ook alle kwaliteiten van een kandidaat in onderling verband mee laten wegen.

Ik heb voorts een bepaling opgenomen waarin het lidmaatschap van een der Kamers onverenigbaar wordt geacht met een aantal kwaliteiten respectievelijk functies. De ratio hiervan is het tegengaan van belangenverstrengeling. Deze beperking zal uiteraard voor elk der kandidaten gelijkelijk gelden. Allereerst moet gedacht worden aan het doen gelden van enigerlei aanspraak op een der buitengewoon pensioen- of uitkeringswetten. Ook personen die betrokken zijn bij de uitvoering van de wetten voor oorlogsgetroffenen of de beoordeling van individuele casus zijn van het lidmaatschap van een der Kamers uitgesloten. Derhalve is het lidmaatschap onverenigbaar met de uitoefening van enigerlei functie in dienstverband bij de Pensioen- en Uitkeringsraad of een van de organisaties of instellingen die regelmatig zijn betrokken bij de uitvoering van de verschillende wetten voor oorlogsgetroffenen. Bestuursleden van eerderbedoelde instellingen zijn daarentegen niet uitgesloten van een eventueel lidmaatschap van een der Kamers. Zij zijn immers als regel niet rechtstreeks betrokken bij de beoordeling van individuele casus in het «voortraject» van te nemen beslissingen.

Tevens zijn personen van lidmaatschap van de Raadskamer Wetten-bp uitgesloten die een functie bij de Commissie Indisch Verzet of de Centrale Hoofdbestuurscommissie van de Stichting 1940-1945 vervullen. Ook zij zijn immers betrokken bij de besluitvorming in het «voortraject». Ten slotte sluit ook het uitoefenen van enigerlei functie bij een organisatie, belast met werkzaamheden die de uitvoering van een der sectorwetten betreffen, het lidmaatschap van een der Kamers uit. Bij dit laatste ware bijvoorbeeld te denken aan het Algemeen burgerlijk pensioenfonds.

Uiterlijk op 1 januari 1992 lopen alle benoemingen van de huidige leden van de Kamers af. Artikel 11, vierde lid, van de wet bepaalt dat

benoeming geschiedt voor een vaste periode van vier jaren terwijl om de twee jaar de helft van het aantal leden aftreedt overeenkomstig een door de desbetreffende Kamer vast te stellen rooster.

Teneinde dit aftredingsregime te realiseren is in artikel 5 van het onderhavige besluit geregeld, dat bij inwerkingtreding van dit besluit de helft van de leden voor een periode van twee jaren wordt benoemd. Het gegeven dat alle thans zittende voorzitters, leden en plaatsvervangende leden van rechtswege uit hun functie worden ontheven maakt het mij inmiddels mogelijk een tweede stap te zetten in het traject van vernieuwing van de toepassings- en uitvoeringsorganisatie van de wetten voor oorlogsgetroffenen: het vernieuwen en verjongen van de beslissende organen. Uit de nieuwe personele samenstelling moet enerzijds een zekere cultuuromslag, de bevestiging van de eenheid binnen een nieuw bestuursorgaan, voortvloeien, terwijl anderzijds de desbetreffende organen in staat zullen moeten zijn nog een aantal jaren zonder grote personele mutaties en daarmee verlies aan ervaring hun taken te vervullen.

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat het besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaren ontmoet. Aan het besluit zijn geen financiële consequenties verbonden.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona